

Стефанъ
Гаджаловъ

Теза
Михайлова

Подполковникъ
Коста Начевъ

Поручикъ
Любозаръ Дойчевъ

които окуражаватъ още повече ржководители и хористи и у тѣхъ засяда мисъльта за единъ концертъ въ София. Започва нова усилена подготовка и следъ единъ успѣшенъ пробенъ концертъ въ Сливенъ хорътъ отпътува за столицата. Сърдечно посрещнати на софийската гара отъ соф. народенъ хоръ „Родна пѣсень“, представители на Бълг. Пѣвчески Съюзъ и сливенската културна дружба въ София, сливенци застанаха на

30 януари 1934 година

върху концертния подиумъ на софийския воененъ клубъ.

Сѫщите чувства, сѫщото напрежение, както при първите концерти . . . съ тази разлика само, че между публиката личатъ най-видните наши хорови дейци, композитори и критици. Сериозната обстановка и важността на момента, обаче, не смущиха дебютантите; програмата бѣ изпълнена съ неочекванъ за софиянци успѣхъ, изпита издържанъ по единъ безспоренъ начинъ, а сливенскиятъ хоръ застава измежду първите хорове на Бълг. пѣвчески съюзъ.

„Сливенскиятъ народенъ хоръ достойно представи дѣлото на Бълг. пѣвчески съюзъ, при който членува; съ своята дейност той разгръща свѣтла страница въ историята на хоровото дѣло у насъ“ — така завърш-

